

ಭತ್ತೀಸ್‌ಗಡದ ರಾಯಗಡದಲ್ಲಿನ ಬಮ್ಮನಪಾಲಿ ಗ್ರಾಮ ಮತ್ತು ಖಾರ್ಸಿಯಾ ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದ್ದನೆಯ ರಸ್ತೆಯು ಸಂಪರ್ಕ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಮ್ಮನಪಾಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯು ಇದೆ. ಶಾಲೆಯು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಲೇ, ಅದರ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ರಾಶಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಣ್ಣು ಹಾಗೂ ಕಲ್ಲಿನ ಗುಡ್ಡ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕಟ್ಟಡದ ಒಳಗೆ ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು ಮತ್ತು ಐದನೇ ತರಗತಿಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ, ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇರುವ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕೊಠಡಿಯೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಬಳಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅದರ ಗೋಡೆಗಳು ಕುಸಿಯುತ್ತಿದ್ದು, ದೀಪಾವಳಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೀಲಿಂಗ್ ಫ್ಯಾನ್ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಒಂದು ದುರಂತವೇ ಸಂಭವಿಸಿತ್ತು. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆಗ ರಜೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಅಪಾಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುವ ಮಕ್ಕಳು ಬಮ್ಮನಪಾಲಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಗಳಿಗೂ ಸೇರಿದ ಜನರಿದ್ದು, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ (SC) ಮತ್ತು ಇತರ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ (OBC) ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಕ್ಕೂ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳ ಪೋಷಕರು ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಜೊತೆಗೆ ವಲಸೆ ಕಾರ್ಮಿಕರಾಗಿ (ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿ) ಸಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಲಸೆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಅಜ್ಜ-ಅಜ್ಜಿಯರೊಡನೆಯೇ ಅಥವಾ ಇತರ ಸಂಬಂಧಿಕರೊಡನೆಯೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಾನು ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ಪಾಂಡೆ ಸರ್ವ ಅವರ ತರಗತಿಯನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ್ದೆ. ಅವರು, ಗಣಿತ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಿಂದೆಯೂ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ನಾನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಿದ್ದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಅವರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹಭರಿತ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ.

ಅವರು ಮಾಡುವ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳೆರಡೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬೆರೆತಿರುತ್ತವೆ. ಆ ದಿನ, ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ (ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು ಮತ್ತು ಐದನೇ ತರಗತಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಗುಂಪು) ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ ಐದನೇ ತರಗತಿಯ ಪರಿಸರ ಅಧ್ಯಯನ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದ ಯಾಂಟ್ಸ್ ಫ್ರಂ ಲುಕಿಂಗ್ ಅರೌಂಡ್ ಎಂಬ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರು.

ತರಗತಿ ಸಂವಹನ

“ಮಕ್ಕಳೇ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರುವೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ?” ಎಂಬ ಕೆಲವು ಸರಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಪಾಂಡೆ ಸರ್ ಇರುವೆಗಳ ಕುರಿತಾದ ಆರಂಭಿಕ ಮಾಹಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಜೋರಾಗಿ ಹೌದು! ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ನಂತರ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಮುಟದ ರೀತಿಯ ಕೊಂಡಿಗಳುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ಕಪ್ಪು ಇರುವೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಒಮ್ಮೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅವನನ್ನು ಕಚ್ಚಿದ ಕಾರಣ ಒಂದು ದಿನ ಜ್ವರ ಬಂದಿತ್ತು ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ. ಇನ್ನೊಂದು ಮಗು, ಗಮನಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟ ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೆಂಪು ಇರುವೆಗಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತು ಅವು ಕಚ್ಚುವ ಕಾರಣ ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಕಪ್ಪು ಇರುವೆಗಳು ಯಾರಿಗೂ ಕಚ್ಚಿ ನೋಯಿಸದೆ, ಮೈ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾಗ ಕಚಗುಳಿ ನೀಡುವ ಕಾರಣ ತನಗೆ ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಇಷ್ಟ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಪಾಂಡೆ ಸರ್ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಾವೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ, ಅವರು ಪಾಠದ ಕಡೆ ಗಮನ ಹಾಯಿಸಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಓದಿದ ನಂತರ, ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾನು ಓದುತ್ತಿರುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಾಠವು ಇನ್ನೇನು ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ, ಮಕ್ಕಳು ಇರುವೆಗಳ ದೇಹವನ್ನು ಮಾನವ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ, ಇರುವೆಗಳ ದೇಹರಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾದರು. ಅವುಗಳ ದೇಹದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಆರು ಕಾಲುಗಳಿರುವ ಕಾರಣ ಅವು ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಪಾಂಡೆ ಸರ್, ಇರುವೆಗಳ ದೇಹರಚನೆಯನ್ನು ಚಿನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಸಲು ಮರುದಿನ ಒಂದು ಇರುವೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದರ್ಶಕದ (ಮೈಕ್ರೋಸ್ಕೋಪ್) ಮೂಲಕ ತೋರಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದರ್ಶಕವನ್ನು ಬಳಸುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಸಂತಸದಲ್ಲಿ ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿದರು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ತನ್ನ ಗೆಲೆಯನೊಂದಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವರಿಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರು.

ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಪಾಂಡೆ ಸರ್, ಅವರು ಏನನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಬಳಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಳಾದರೂ ಮಾತನಾಡಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಜಿದಳು. ನಂತರ ಮಾತನಾಡಿದ ಅವಳು, ತನ್ನ ಸಮುದಾಯದ ಜನ ಇರುವೆಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಇದೊಂದು ಅಸಹಜ ಅಭ್ಯಾಸವಾದ್ದರಿಂದ ತಾನು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾರೋ ಎಂದು ಅವಳು ಆತಂಕದಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದಳು. ಆದರೆ ಅವಳ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಏನನ್ನಾದರೂ ಹೇಳುವ ಮೊದಲೇ, ಪಾಂಡೆ ಸರ್ ಆಕೆಯನ್ನು ತರಗತಿಯ ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಕರೆದು, ಇರುವೆಗಳು ಪೋಟೋನ್‌ನ ಉತ್ತಮ ಮೂಲವಾಗಿದ್ದು, ಅನೇಕ ಜನರು ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತರಗತಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ನಂತರ ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಅವರು ಇರುವೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು, ಮೊದಲಿಗೆ ಅವರು ಇರುವೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪ್ಪು ಮತ್ತು ಕಾರದ ಪುಡಿ ಸೇರಿಸಿ ರುಬ್ಬಬೇಕು, ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಜ್ವರ ಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ರುಬ್ಬಿದ ನಂತರ ಆ ಮಿಶ್ರಣದ ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಪಾಂಡೆ ಸರ್ ಒಂದು ವೇಳೆ ಇರುವೆಗಳನ್ನು ತಿಂದ ಮೇಲೆ ಜ್ವರ ಬಂದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಆಕೆ, ಹಾಗೇನಾದರೂ ಆದರೆ, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಒದ್ದೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಆ ಜ್ವರವು ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯ ವೇಳೆಗೆ ಮಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಆ ತರಗತಿಯು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡಿತು.

ಪ್ರತಿಫಲನ

ಓರ್ವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯು ತನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವೆಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಪರಿಪಾಠವಿದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಕ್ಷಣ ಉಂಟಾಗಲು ಕಾರಣವಾದಳು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಅಭ್ಯಾಸವು ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಅಸಡ್ಡೆ ತೋರದೆ, ಪಾಂಡೆ ಸರ್ ಆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿಯುವ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಾಗಿ ಆ ಘಳಿಗೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡರು. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿನ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಸ್ಮಿತೆಗೆ ಗೌರವ ನೀಡುವುದನ್ನು ಆರಂಭಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಉತ್ತೇಜಿಸಿದರು. ಈ ಸಮನ್ವಯದ ಧೋರಣೆಯು, ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಂಭ್ರಮಿಸುವ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನಡುವೆ ವಿಭಿನ್ನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಬಹುಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ತತ್ವಗಳೊಂದಿಗೆ ತಾಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಮನ್ವಯ ಕಲಿಕಾ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಹನಶೀಲತೆ ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬಹುನುಪಾಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಪಾಂಡೆ ಸರ್ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಲೆಯು ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಿವಿಧ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಮನ್ವಯತೆಯ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬಹುನುಪಾಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಅನುಭವವು ಸಮನ್ವಯ ಶಿಕ್ಷಣವು ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ತರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿತು. ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಿ, ಸಮನ್ವಯತೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಹ ಮೌಲ್ಯಯುತ, ಬೆಂಬಲಿತ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ಸಮಗ್ರ ಕಲಿಕಾ ಪರಿಸರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬಹುದು. ನಿರಂತರವಾದ ಬದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರದ ಮೂಲಕ, ನಾವು ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಂಭ್ರಮಿಸುವ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಮಗ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಸಮನ್ವಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬಹುದು.

ಎಲ್ಲಾ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದಾಗ ಸಮನ್ವಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು, ನಮ್ಮದು, ನಮ್ಮವರು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದರೆ ಅದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಮನ್ವಯತೆ ಮತ್ತು ಒಗ್ಗಟ್ಟಾದ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಅಡಿಪಾಯ ಹಾಕಲು ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ, ಸಮನ್ವಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಕಳಂಕ ಮತ್ತು ಭೇದ ಭಾವವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಅವು ಸಿದ್ಧಮಾದರಿಗಳಿಗೆ ಸವಾಲು ಹಾಕುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೂ ಬೆಳೆಯುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಲಿಕೆಗೆ ಒಂದು ಪೂರಕವಾದ ತರಗತಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತ ಭಾವ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಜೊತೆಗೆ, ಅವರು ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಉತ್ತೇಜಿತರಾಗುವಂತಹ ಪರಿಸರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತದೆ.

● ಅನುವಾದ: ನಿವೇದಿತಾ ಗೌಡ | ಪರಿಶೀಲನೆ: ಲತಾ ಕೆ. ಸಿ.

ಅನನ್ಯ ಬ್ಯಾನರ್ಜಿಯವರು ಛತ್ತೀಸ್‌ಗಢ, ರಾಯಗಢದ ಅಜೀಂ ಪ್ರೇಮ್‌ಜಿ ಫೌಂಡೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಅವರು ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದ ಬಾರ್ಡಮನ್‌ನ ಸೇಂಟ್ ಕ್ಲೇವಿಯರ್ಸ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದರು. ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಂಫಿಲ್ ಪದವಿ ಪಡೆದಿರುವ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರ-ಆಧಾರಿತ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ. ಅವರನ್ನು ananya.banerjee@azimpremjifoundation.org, ಮೂಲಕ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು